

Τσάβεζ: Αντί για νεκρολογία

10^η Μαρτίου 2013

Τον Σεπτέμβριο του 2006 ο Ούγκο Τσάβεζ εξαγρίωσε τον Λευκό Οίκο όταν, σε ομιλία του στα Ηνωμένα Έθνη, στο κεντρικό κτήριο της Νέας Υόρκης, είπε τα εξής: «Χτες, ο διάβολος βρισκόταν εδώ. Ακριβώς εδώ. Και η μυρωδιά από θειάφι αιωρείται ακόμα στην ατμόσφαιρα γύρω από το τραπέζι στο οποίο κάθομαι αυτή την στιγμή.»

Ο Τσάβεζ αναφερόταν βέβαια στον Τζορτζ Μπους Τζ. ο οποίος, όντως, είχε μιλήσει στον ΟΗΕ την προηγούμενη μέρα υπερασπιζόμενος τα ανυπεράσπιστα: την εγκληματική εισβολή στο Ιράκ. Όσο για την αναφορά στον διάβολο, επρόκειτο για προσεκτική φραστική επιλογή που στόχο είχε να απαντήσει στην υπαγωγή της Βενεζουέλας, εκ μέρους του Προέδρου Μπους, στον «Άξονα του Κακού».

Λίγες ώρες μετά από εκείνο το φραστικό παίγνιο, το οποίο συσπείρωσε τα αμερικανικά και ευρωπαϊκά μέσα σε έναν παροξυσμό αντι-Τσαβισμού, ο Τσάβεζ συναντήθηκε στο Προξενείο της Βενεζουέλας με αμερικανό που ασχολείτο έντονα, εκείνη την εποχή, με το δυσβάστακτο χρέος της Νικαράγουα, της Γκουιάνας, της Βολιβίας και της Αιτής – χρέος που είχαν προς την Δια-Αμερικανική Τράπεζα Ανάπτυξης (IADB) και το οποίο, για να το αποπληρώσουν, υπόκειντο σε καταστροφικά προγράμματα λιτότητας, υπό την πίεση του ΔΝΤ, τα οποία **και** αποτύγχαναν να μειώσουν το χρέος **και** παράλληλα οδηγούσαν τις χώρες αυτές στην ακόμα μεγαλύτερη εξαθλίωση (σας θυμίζει κάτι;).

Ο αμερικανός συνομιλητής του Τσάβεζ του είπε ότι ο Λευκός Οίκος, και το αμερικανικό υπουργείο οικονομικών, ήταν υπέρ ενός βαθιού κούρεματος του χρέους των χωρών αυτών. Αντίθετα, οι εκπρόσωποι των υπουργείων οικονομικών της Αργεντινής και της Βραζιλίας ήταν αντίθετοι, καθώς είχαν για χρόνια «γαλουχηθεί» να φοβούνται καν να διανοηθούν να συζητήσουν οποιαδήποτε κίνηση, π.χ. κούρεμα, θα «θύμωνε» τους ισχυρούς του κόσμου – καλή ώρα σαν τον δικό μας κ. Παπακωνσταντίνου το 2010.

Τότε ο Τσάβεζ τον ρώτησε: «Γιατί όμως δέχεται ένα τέτοιο γενναιόδωρο κούρεμα [υπέρ των φτωχών χωρών] η κυβέρνηση Μπους;» Ο αμερικανός του απάντησε: «Επειδή οι συγκεκριμένοι γραφειοκράτες του Λευκού Οίκου, που χειρίζονται αυτή την υπόθεση τώρα, είναι ελευθεριάζοντες (libertarians) και θεωρούν ότι οι πιστωτές πρέπει να χάνουν όταν τα δάνεια που δανείζουν «καούν». Επί πλέον δεν έχουν κανένα συμφέρον να βοηθήσουν την IADB. Οι μόνοι που πολεμούν το κούρεμα είναι οι μεσαίοι γραφειοκράτες της Αργεντινής και της Βραζιλίας.»

Πράγματι, ο Τσάβεζ μίλησε στους Προέδρους Λούλα και Κίρτσονερ (Βραζιλίας και Αργεντινής), οι γραφειοκράτες νικήθηκαν, και τον Νοέμβριο του 2006 η IADB ανακοίνωσε την διαγραφή δισεκατομμυρίων χρέους της Νικαράγουα, της

Βολιβίας, της Αϊτής και της Γκουιάνας. Χωρίς δογματισμό, ο επαναστάτης Πρόεδρος, το αγκάθι για τον Λευκό Οίκο στην Λατινική Αμερική, σιωπηλά συνεργάστηκε με τις ΗΠΑ για να ξαλαφρώσει λίγο το αβάστακτο βάρος που σήκωναν στους ώμους του οι φτωχότεροι πολίτες της ηπείρου του.

Υπάρχουν μαθήματα για εμάς σε αυτή την ιστορία. Η σύγκρουση με τους ισχυρούς ποτέ δεν ωφελεί όταν γίνεται για να γίνει. Αν όμως συνδυαστεί με μετριοπάθεια και με την ετοιμότητα για συνεργασία ακόμα και με τον διάβολο (στην δική μας περίπτωση ακόμα και με το ΔΝΤ), μπορεί να μειώσει τα θύματα μεταξύ των πιο αδύναμων συνανθρώπων μας.

Ας αφήσω όμως τα δικά μας στην άκρη για σήμερα. Εκατομμύρια άνθρωποι θρηγούν τον Τσάβεζ σε όλη την Λατινική Αμερική, την ώρα που οι αντίπαλοί του γιορτάζουν. Δεν είναι η στιγμή για μια συνολική αξιολόγηση της προσωπικότητάς του. Σήμερα, το μόνο που θέλω να προσθέσω είναι το εξής απλό: Ο Τσάβεζ πέτυχε δύο άθλους: Ένα φτωχόπαιδο που ένιωσε την φτώχεια στο πετσί του, κατάφερε να την μειώσει δραστικά μεταξύ των συνανθρώπων του. Και το έκανε κερδίζοντας με άψογες διαδικασίες την μία εκλογική αναμέτρηση μετά την άλλη. Δεν είναι λίγο αυτό.